

HET VASTELLEN VAN HET LOSLATEN

Een tragikomedie in twee bedrijven

door

DIRK SCHOKKAERT

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET VASTSTELLEN VAN HET LOSLATEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **DIRK SCHOKKAERT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/001
ISBN 9789038516219

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3 dames – 6 heren)

BERT, zeventiger:

EMMY, zeventiger, wijlen vrouw van Bert:

ELS, vijftiger, dochter:

SONJA, vijftiger, dochter:

WALTER, vijftiger, schoonzoon van Emmy en Bert:

FRED, vijftiger, schoonzoon van Emmy en Bert:

GERBEN, twintiger, kleinzoon van Emmy en Bert, zoon van Els en Walter:

SEPPE, vriend van Bert, simpele man van rond de vijftig:

RIK, vriend des huizes:

DECOR

Het decor is een gezellige huiskamer met deur achteraan naar de tuin toe. Rechts vooraan is er een deur richting keuken. Links hal of ruimte die naar de slaapkamers en voordeur leiden. Op de kasten staan allerhande foto's.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

BERT: *(spotlight op scène)* 75 jaar was ze, de eerste week toen ze 75 jaar was geworden zei ze nog: ik ga het hier niet te lang trekken ... lang leven zit bij ons niet in de genen. Pas op, ze zei dat met een kwinkslag en ik reageerde dan met te zeggen dat ik van haar nooit zou af geraken. Ik had beter gezwegen, ze had ook gelijk met die 'genen'. Ze had in drie jaar tijd een broer én een zuster moeten afgeven. Ze bleef het altijd positief bekijken, ook al wist ze al te goed dat ge als mens iets of iemand moet afgeven dat je dit niet altijd terugkrijgt.

Dat is niet zoals nen boek die ge uitleent ... Alhoewel, zo ben ik er ook al veel voor goed kwijtgespeeld.

(Black-out)

EMMY: *(andere spotlight)* Ik was 75 ... Ik had het hem nog gezegd. Maar Bert lachte alles weg en dat is maar goed ook. Stel nu dat je alles ziet aankomen in het leven, dan ben je toch 'doodongelukkig'. *(Spotlucht)* Hoor mij... Dus ja, ook voor mij was het als een donderslag bij heldere hemel. Ik heb die rit op tram 7 niet helemaal mogen uitzitten. En al zit het in de genen, in stilte hoop je toch dat je niet 'diegene' bent. Maar ik had dus prijs. En als je dan toch prijs hebt, dan moet je dit tegen wil en dank toch aannemen en het ergens een plaatsje geven of het verstoppen. Maar waar je het ook zet, vroeg of laat kom je dat terug tegen ... het laat je niet los.

Dat is zoals een trouwcadeau dat je lelijk vindt en ergens ver weg zet. Je blijft die tegenkomen of je moet hem natuurlijk laten vallen of weggooien. Dan ben je dat kwijt voor altijd: gedaan en opgekuist.

Maar dat kan je niet met een sluipschutter die in je lichaam zit. Die blijf je tegenkomen, ook al wil je hem niet meer zien. Al zijn er veel gevallen waar ze die sluipschutter klein krijgen ... Op zijn knieën zit hij dan te smeken en te zeggen dat hij het nooit meer zal doen, terwijl hij een andere prooi in het oog heeft.

Ha, ruik je de koffie? De pistolets! Ze zullen gaan komen, ons kinderen. Iedere zondagmiddag het grote debat. Een zalige traditie, en tradities zijn er om in ere te houden, ook zonder mij.

(Black-out)

(Muziek en licht op de gehele woonkamer. Men ziet een gedekte tafel: koffie, pistolets, charcuterie ... Bert zit met krant aan tafel. De tafel is voor zes gedekt. Men hoort de sleutel in het slot draaien. Els komt binnen, gooit haar jas op de zetel en gaat achter Bert staan.)

ELS: Dag va!

BERT: Dag Els ...

ELS: Wat ben je aan het doen?

BERT: (*plooit krant dicht*) Jouw moeder aan het missen ... Ben je nog alleen?

ELS: (*gaat bij hem zitten*) Tja ... hij komt iets later. Walter is vandaag gaan mountainbiken, ze hebben blijkbaar veel slijk gehad op het parcours. Walter en zijn fiets hadden dezelfde kleur. (*lacht*) Het was schoon! Ik heb hem afgestoomd en nu doet hij zijn fiets. Ze zijn door jouw boske gereden.

BERT: Dat is niet de eerste keer hé kind ...

ELS: Hij zei dat er veel wildgroei is, dat er feitelijk terug wat meer zou moeten naar omgekeken worden.

BERT: Wat bedoel je?

ELS: Tja va, ... Je moet dat wat meer bijhouden hé. Het wild hout wegdoen, wat bij snoeien, de bermen maaien ... Ons ma hield er zo van... (*stilte*) Zou dat nog bouwgrond kunnen worden?

BERT: Denk jij nu echt dat dit momenteel mijn zorg is? Zo een bos moet je laten liggen. Dat heeft van mij de toestemming 'wild te groeien' ... het is goed zo, het is een wilde schoonheid...

ELS: Die boskakkers zullen vlug aan je deur staan om het te kopen ...

BERT: De wie ...?

ELS: Awel, die groen dingies hé ... als het dan bouwgrond wordt, slagen ze dat ook nog eens op hun bil.

BERT: Waar ben je nu toch mee bezig? Nog een geluk dat ze er zijn, of alles was beton! Koffie ...?

ELS: (*kijkt rond*) Heb jij nu voor zes gedekt?

BERT: Oei, dat is uit gewoonte ... dat is iets van jaren hé Elske ... Dat doe je automatisch. (*gaat zitten en geeft koffie*)

ELS: Ben je zeker dat het gaat?

BERT: Ne manke gaat ook hé ...

ELS: Waarom heb je nu zo lang gewacht om ons op zondagmiddag te vragen? In het begin dacht ik wel dat je liever alleen was, maar dat mag niet blijven duren hé va!

BERT: Kan je geloven dat ik precies nog niet door heb dat ze er niet meer is.

ELS: Ja, dat geloof ik, en ik heb het ook gezien. (*kijkt naar gedekte plaats*)

BERT: (*spontaan*) En ik heb een nieuwe hobby!

ELS: (*verbaasd*) Aah...?

BERT: Overlijdensberichten lezen en vergelijken... Zo van: die was jonger, die was ouder, die was véél te jong ... Allez, ze zit bij de middenmaat!

ELS: Allez va, dat mag je niet doen!

BERT: En waarom niet?

ELS: Dat is zo luguber ...

BERT: Ik zou niet weten waarom. Daar zijn er zelfs bij die ze verzamelen. Zowel

doodsbrieven als prentjes.

ELS: (*bekijkt hem*) Va, eerlijk, het gaat niet hé?

BERT: (*zucht, stapt op kast af met de familiefoto's...*) Tja, allez ... feitelijk ja én nee ...

ELS: Het had beter geweest dat je de eerste maanden bij ons kwam logeren. Kwestie van je zinnen wat te verzetten.

BERT: Och kinneke, alles zijn gewone gang laten gaan lijkt me het beste. Ieder onder zijn eigen dak, voor de minste zever. (*gaat terug zitten*) Ik weet niet waar de rest blijft maar als we nog lang wachten, loopt die charcuterie vanzelf terug naar de ijskast. Het is niet omdat ons ma er niet meer is, dat ze te laat moeten komen hé...

ELS: (*staat recht*) Ik zal het nog even ...

BERT: Niets van, ik heb honger, we beginnen al...

(*de bel gaat*)

Ik had het eerder moeten zeggen.

(*Els gaat open doen en komt met zus Sonja binnen*)

BERT: Och hier sé ... de tram gemist? En je bent nog alleen ook ...!

SONJA: Och zwijg, ik heb heel de morgen op spoed gezeten met Fred. Hij heeft vannacht zijn teen gebroken...

BERT: Vannacht? Heeft hij de bloemetjes buiten gezet?

SONJA: Nee, hij is opgestaan om naar het boksen te kijken en hij is tegen het salontafeltje gelopen. Wat wil je, op zijn blote voeten!

ELS: En dat is pijnlijk naar het schijnt.

SONJA: Ik denk het! Ik heb hem horen roepen en vloeken. Maar ik dacht dat hij aan het supporteren was. Maar hij bleef roepen en ik ben dan gaan zien en tja ... Mannen hé! Flauw doen en permitteren. (*zet zich neer*)

BERT: Hela, hoor dat nu eens aan!

SONJA: Hij komt zulle, maar hij zal iets later zijn. Hij zag de Walter zitten in de Excelsior. Hij is daar binnen gepikkeld. 'Even verdoven' zei hij!

ELS: Zit onze Walter in de Excelsior? Ha, dat is schoon, hij ging zo vlug mogelijk komen zei hij.

BERT: (*staat recht*) Ha, maar als dat hier een gewoonte gaat worden, dan ga ik ook naar de Excelsior zulle... Via de 'Vierklaver' en den 'Jimmy'. Ik heb niets in de weg en eten kunnen we straks ook. Er gaat niets boven een glazen boterham.

SONJA: Allez va, zet je neer.

ELS: Dat zou jij nooit doen, hé va!

BERT: Ha nee?

SONJA: Je hebt dat nooit gedaan ...

BERT: Een pint gaan drinken?

SONJA: Op de middag bedoel ik.

BERT: Ha nee, omdat mijn dochters, schoonzonen en kleinzoon kwamen eten ... Dat was moeder haar zevende hemel!

ELS: En dat aperitieven, dat is er nu dan ook afgevallen. Of was ons ma de dronkaard?

BERT: Bijlange niet, maar ... allez ... je hebt zo geen reden meer om op iets te klinken hé meisje. Schol! Op ons moeder die er niet meer is en veel te vlug gegaan is door een smerige ziekte en mij hier alleen gelaten heeft. Een hoop herinneringen en een dozeke dromen die toch niet meer kunnen uitkomen. We hebben er nog amper kunnen over klappen. (*gaat zitten*)

ELS: Laat ons dan maar eten.

BERT: Nee, ik heb even geen honger meer. Zet het maar even in de ijskast. Of jullie zouden ...

ELS + SONJA: Neenee ...

ELS: Weet je, we drinken een portoke. Het was haar grootste plezier... (*opgetogen*)
Hoeveel middagen dat wij hier ...

BERT: Elske, ik heb liever niet ... (*neemt schotel*) Ik ga het even koud zetten, neem maar een portoke, je weet het staan! (*af naar keuken*)

SONJA: (*kijkt naar gedekte plaats*) Zeg, heeft die nu voor ons ma ook gedekt?

ELS: (*neemt glazen en fles*) Tja, hij heeft dat uit gewoonte gedaan zei hij. (*giet voor beiden in*)

SONJA: Uit gewoonte? Allez, dat is jezelf wat wijsmaken hé!

ELS: Wat moet ik dan geloven, dat hij er naast klopt of wat?

SONJA: Och ja, wat wil je ... Dat zit hier ganse dagen alleen te piekeren en te denken. Hij gaat dat hier niet kunnen loslaten ... als hij hier in dat groot huis blijft zitten.

ELS: Ik denk dat hij zich juist optrekt aan de herinneringen in en rond het huis. Sommigen gaan er van lopen en anderen vinden er steun in.

SONJA: (*toasten*) Op ons ma!

BERT: (*terug binnen*) Ha, je bent al begonnen zonder mij. (*giet zichzelf in*) Dat is dus maanden geleden.

ELS: Dat je porto gedronken hebt?

BERT: Ja, samen met je moeder. We hebben geklonken op een positieve uitslag. Het heeft niet mogen zijn. Maar ja, 'in het verleden mag je niet leven' zeggen ze. Dat kan allemaal goed zijn, maar ik probeer er mij toch aan op te trekken.

ELS: Met overlijdensberichten te lezen ...

SONJA: Hé?

BERT: Awel ja, op een of andere manier trek ik me daar aan op. Je stelt vast dat je er niet alleen voor staat. Als je iemand verliest, dan is precies al het verdriet van de wereld voor jou. En als je de gazet dan openslaat, dan zie je dat je niet alleen bent. Zoveel mensen met zoveel verdriet ... van alle leeftijden. Het speelt geen rol wie of wat je geweest bent. Als je tijd er is, is er geen weg naast. (*stilte*) Allez, vooruit! Geef me er nog eentje. Ik was het bijna afgeleerd verdomme!

(*Black-out*)

EMMY: (*spotlight*) Dat mis ik nu wel sé ... een portoke ... Allez, dat is niet natuurlijk iets van het minst dat ik mis. Ik mis vooral de zorg van mijn huishouden, mijn man, mijn dochters, mijn schoonzonen en natuurlijk mijn kleinzoon. Klein is hij niet

meer, maar groot of klein: het deed altijd deugd als hij langskwam. Hij heeft zijn dromen, zijn verlangens en zijn principes.

Het was niet altijd mijn zicht op het leven, maar soms is het er bij die gasten bonk op. Spontaan, rechtdoor ... In de fleur van je leven is er geen terugkijken naar wat geweest is. Er is maar één richting: recht voor je kijken en je wilt ouder worden ... Maar niet té oud, juist genoeg. Je wil van het leven proeven, maar liefst van zo veel mogelijk lekkers.

Je wil graag zien, maar liefst ongedwongen en zorgeloos. En in de fleur wil je niet te veel raad krijgen van de 'gevestigde waarden'. Je wil jezelf zijn ... uit je fouten leren met blutsen en builen. Maar je kinderen blijven je kinderen, hoe oud je als ouder ook wordt.

Ik heb nu niet veel meer in de pap te brokken, maar ik ben er bij of ik probeer er bij te zijn op momenten dat ik moet zijn. Als ik ondervind dat Bert het weer eens moeilijk heeft en daar maar zit te zitten, dan sluip ik in zijn hoofd en fluister ik hem toe dat hij naar de Rik moet stappen, een vriend des huizes en een kameraad sinds zijn lagere school.

Het was precies een Siamese tweeling. En sinds de koffie hebben ze elkaar niet meer gezien: de één heeft bang voor de andere. Als er verdriet aan te pas komt, heb je zelfs als beste vriend geen woorden meer. Dat hoeft ook niet ... Er zijn is dikwijls al genoeg!

Soms voel ik me schuldig ... Bij onze trouw beloofden we elkaar trouw én steun aan het altaar. En dat tot het einde van onze dagen. Maar het is pas op het einde van de dagen dat je die steun nodig hebt. Nu zit hij daar alleen en ik kan het hem niet meer geven. Of zou hij dan toch ...

Enfin, we gaan ze laten eten. Als ze nog lang wachten is hun toespis uitgedroogd. En als er iets is waar hij niet tegen kan, dan is het dit. (*lacht*) Ja, maar dat is geen gewone zulle, mijne Bert. Tja, anders was ik er niet mee getrouwd hé ... Ik moest gene 'gewone' hebben, die lopen er al genoeg rond!

(Black-out)

(Licht op scène eetkamer. Bel gaat. Bert op met toespis.)

ELS: Eindelijk, ze zullen er zijn! (*gaat opendoen*)

SONJA: (*staat recht*) Dan zal ik de fles ook maar wegdoen, of ze boemelen die ook nog uit.

BERT: (*drinkt uit*) Het heeft mij toch goed gedaan. Ik was al vergeten hoe het smaakte.

(Els, Walter en Fred komen binnen. Fred is moeilijk te been en heeft verbonden voet in sandaal.)

ELS: (*spotlach*) Hier zijn ze, ... de sportmannen! Een coureur en een bokser die te rap op zijn tenen getrapt is.

(Ze zetten zich neer. Fred wil op de plaats van Emmy zitten ...)

BERT: Ho, daar niet ... daar is het bezet.

FRED: Bezet? Ik zie hier niemand zitten!

SONJA: Allez, Fred! Ons moeder ... je begrijpt nu toch...

FRED: Wat begrijpen? Jullie moeder is niet meer! Dit is een lege stoel. 'Haar' lege stoel ja, dat zal wel zo blijven. Maar het leven gaat toch voort zeker. Of wachten we op de verrijzenis met Pasen! (*lacht maar begrijpt vlug dat het er over is*) Heu ... dat was niet echt gepast zeker... mijn excuses.

SONJA: Nee, dat was niet echt gepast nee. (*tegen Bert*) Maar va, ik vind het toch ook een beetje luguber... Ik begrijp dat je ons ma mist ... wij ook maar ...

ELS: (*vlug*) Hij heeft dat per vergissing gedekt, uit gewoonte. Hé va ...?

WALTER: Tja ... ze heeft er niet alleen op 'gezeten' hé mannekes ... ook op 'gestaan'... met oudjaar. (*zingt*) 'Breng het glaasje aan uwe lippen, laat het zachtjes ...

ELS: (*onderbreekt hem*) Zijt ge niet verlegen... ?

WALTER: Bah nee, waarom? Zingen is toch geen schande, jullie moeder zou niet liever gewild hebben. Trouwens, Elske, je moet niets zeggen hé meiske ... Gisteravond had jij ook voor onze Gerben gedekt. Terwijl hij in de schaduw van de Eiffeltoren liep.

BERT: Hij ging nochtans niet graag mee, die jongen. Hij en ons ma: dat was een chique tandem. Hij heeft veel verdriet die jongen.

ELS: Och ja, het zal zijn zinnen wat verzetten. Daarbij, dat was allemaal al betaald. Je krijgt je geld zo maar niet terug hoor, zonder een geldige reden.

BERT: Zonder een goede reden? Zou de dood van je grootmoeder geen goede reden kunnen zijn? Niet moeilijk dat die jongen onder de voet is. Ze heeft hem verdomme bijna grootgebracht!

ELS: Hé zeg ... Hangt hij er nog aan? Neenee, hij zocht meer en meer uitvluchten om niet naar de les te moeten gaan. En die reis vond hij verloren tijd. Het wordt tijd dat hij zich ergens gaat in vastbijten, hij heeft er de leeftijd voor.

BERT: Vastbijten, ... zoals jij in de tijd? Hopelijk krijgt hij zoveel kansen zoals jij vroeger gekregen hebt.

ELS: (*spottend*) Ho ja, ... kansen die ik kreeg! Snit en naad of boekhouden kantoor. Dan is dat nu voor de jeugd wel wat anders, hé va?

BERT: Nu zegt ge het zelf, de tijden zijn veranderd! Laat hem zijn hart maar volgen.

ELS: Dan wil ik niet weten waar hij uitkomt! In de psychiatrie zitten er veel die hun hart gevolgd hebben.

SONJA: Kunnen we dan nu eten?

FRED: Het is te zeggen: mijn teen begint te kloppen van de honger!

WALTER: Ha, je ziet hé ... Alleen al door gewoon naar het boksen te kijken kan je al kloppen krijgen!

(*Ze beginnen te eten.*)

BERT: (*staat recht*) Boter zeker? (*af naar keuken*)

FRED: (*kijkt naar lege plaats*) Echt normaal vind ik dat nu toch niet. Die gedekte plaats voor ...

ELS: Ja, het was een vergissing zei hij.

WALTER: Vergissing ...

SONJA: Ja, dat begint in de kop hé!

WALTER: In de wat ...? De kop ...?

(Bert komt binnen.)

BERT: Wat is er met die kop?

SONJA: Niks, va! Het is niets, we hadden het over schoon Nederlands. Het is koffie in de kop ... niet in de 'zjat'.

BERT: Met wat een onnozelheid zijn jullie nu bezig... *(neemt thermos)* Iemand koffie in zijn kop?

ELS: Die hesp is al wat uitgedroogd.

BERT: Dat zal wel zijn, ik heb ze al drie keer in en uit de ijskast gezet.

ELS: Ze is anders van smaak ook ...

WALTER: Bij mij smaakt het. Is er geen zure kop?

BERT: Nee, geen 'zure kop' of moet ik zeggen een 'zure zjat'? Jullie met dat schoon Nederlands.

WALTER: Ik had vandaag veel last van verzuurde benen. Ik moet ook te véél kracht zetten, mijn kader is te zwaar... ik zou dringend eens een andere fiets ...

ELS: Jij ziet ze vliegen zeker? Je hebt vorig jaar pas ne nieuwe kader gekocht. Jij met je verzuurde benen!

BERT: Dat is hier nogal iets hé zeg! Verzuurde benen, kloppende tenen ...! Kom, geef die hesp eens door!

ELS: Jazeker, eet maar goed, dat je sterk staat!

BERT: Precies je moeder jij ... Sterk staan ... Wat is dat? Ik heb altijd gedacht dat ik sterk stond, maar het is zoals ze zeggen: je bent zo sterk als de zwakste schakel. Je hebt soms niet veel nodig om stevig onderuit te gaan en je weet begot niet wie of wat je gaat recht helpen.

SONJA: Jullie zijn toch gelukkig geweest, hé va?

BERT: Bah ja, kind. En vooral content! Het is alleen spijtig dat je na een leven van zorg voor huishouden, iedereen en alles, elkaar moet loslaten. Dan heeft ne mens de schaapjes op het droge en dan stampen ze de grond van onder je voeten. We waren jong en nog niet lang getrouwd. In blijde verwachting van ons eerste kind. Blij dat we op onze eigen benen konden staan... Met ons meubelen en ons huisgerief...

Lang heeft het niet geduurd voor dat ze een poot van onder ons tafel zaagden, ons Emmy had een miskraam. Het was een jongetje, een ventje met alles op én aan. 'Ons ventje', zo zijn we hem blijven noemen. Met anderen hebben we er weinig of niet over geklapt. Ze zouden ons toch niet begrijpen. En nu denk ik nog altijd aan dat ventje, en hoe het zou zijn als hij er nog was.

SONJA: *(zucht)* En dan was ik er, en een paar jaar later ons Els. Twee dochters, maar geen zoon. Daar heb je het moeilijk mee gehad hé va?

BERT: Moeilijk is het verkeerde woord, ik was en ben fier op jullie, maar een zoon er bij had het compleet gemaakt... Een balletje trappen, een pintje drinken ... Ik heb een schitterende kleinzoon... Maar een balletje trappen is er niet veel meer bij, maar in het kort al eens een pintje drinken ...

SONJA: Dat hij daar nog maar een beetje mee wacht.

WALTER: Daar heb je 't spel, hij is begot 19!

SONJA: En te jong om te drinken ... ja thuis zo eens ...

WALTER: Ha zo, en ik ga naar tram 5 en je hebt nog commentaar als ik iets drink!

ELS: Omdat je overdrijft!

WALTER: Ik overdrijven?

ELS: Kan jij niet recht naar huis komen als je met de veloclub weggeweest bent?

WALTER: Mag ik geen pintje drinken, na een rit van 80 km? Dat is alles geven om een goede tijd te rijden!

ELS: Dat is zeker, hoe rapper je rijdt, hoe vlugger dat je in het café zit. Dat ken ik ...

FRED: En dat is nu niet met een pintje dat je daar zit, hé Walter. Je zit er gewoonlijk met een trappist voor je neus!

WALTER: Och, daar zie. Bedankt voor de steun, Fred!

FRED: Maar neen, je rijdt beter met ne trappist. Dat sterkt meer aan. Dat is algemeen geweten.

SONJA: Volgens mij heb jij geen geweten!

FRED: Pardon!?

BERT: Mag die charcuterie van tafel?

(Niemand reageert.)

FRED: Nu zou ik eens graag weten ...

BERT: Nog iemand een stukje vlees?

SONJA: Ik weet wel dat je het niet weet, allez ... niet wilt weten...

BERT: Mag ik nu ...

SONJA: Heb jij daar ooit al eens bij stil gestaan? Dat je met heel dat boksgedoe mij al jaren wakker houdt met je gestommel, geroep en geboemel... Grijs haar krijg ik er van!

BERT: De preparé wordt grijs ...

FRED: Geboemel?

SONJA: Ja, hoe noem je dat volgens 'Martini-normen'? Want trappist hebben we niet in huis hé ...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze